

KRUIS EROVER
voor drie spelers

Karl Muys
2014

Rolverdeling

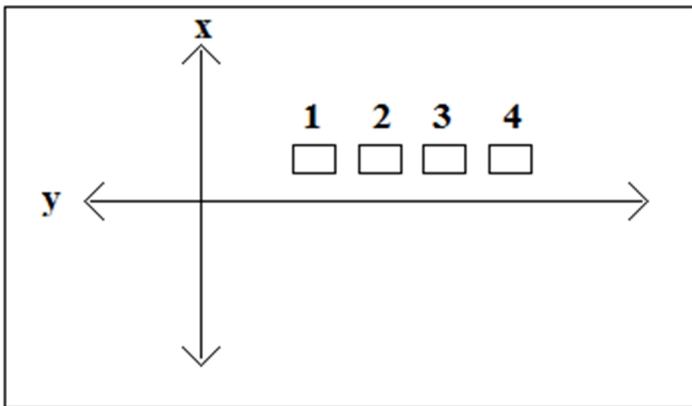
X, man

Y, vrouw

Verteller

Opstelling

De scène is een ruimte waarin het publiek zich vrij kan bewegen. Aan de uiteinden van het kruis staan koffers. X en Y zitten bij aanvang in een koffer. Verder staan er vier tafels. Op elke tafel ligt een gesloten boek.

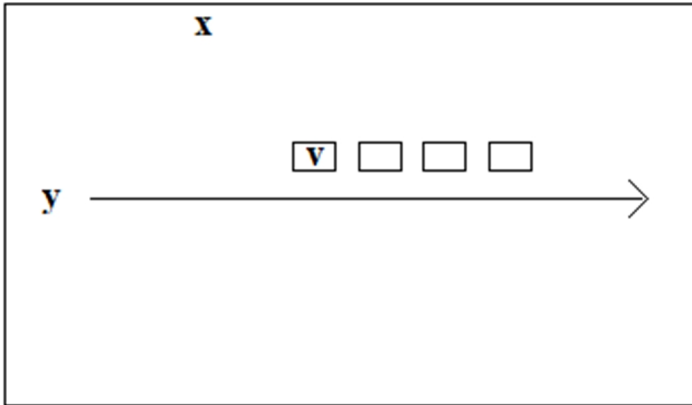

Richtlijnen

De verteller vertelt op neutrale toon, zonder inleving, schamper als een verveelde uitgever die het duizendste slechte manuscript doorneemt. Punten en leestekens dienen volkomen genegeerd te worden. Accelerando over de vier lezingen.

KRUIS EROVER

Eerste beweging

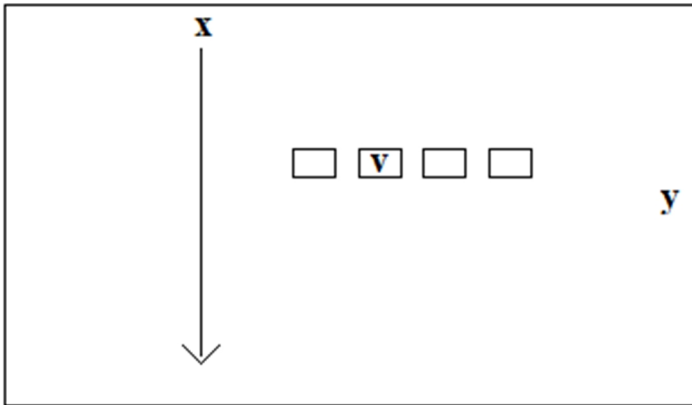

Verteller komt op met een stoel. Plaats stoel aan tafel 1. Gaat zitten. Doet horloge af en plaatst het zo op de tafel dat hij het uur in de gaten kan houden. Zet bril op. Opent boek.

Verteller: "Zij had hem haar kantoor niet horen binnenkomen. O god, dacht zij, toen plots zijn atletische gestalte tegen de half toegedraaide jaloezieën oprees. O god, wat zij sinds lang gehoopt en gevreesd had, zou werkelijkheid worden. Maar zij verstarde. Het kloppen van haar hart moest haast zichtbaar zijn, terwijl hij zwigend op haar toeliep. Wat moest zij doen? Zijn muskachtige eau de cologne bereikte haar als een stormwind die de dunne koord van haar geweten vervaarlijk boven de afgrond van haar verlangen deed zwenken. Hoe vaak had zij niet in gedachten de zwoelte van zijn palmen over haar dijen voelen klimmen maar nu hij in levende lijve voor haar stond, dierf zij hem zelfs niet in de ogen kijken. Haar bloed suisde. Een ogenblik dacht ze het bewustzijn te verliezen maar zij voelde reeds hoe zijn sterke handen haar middel omklemd hielden en haar zacht maar vastberaden in de richting van het bureau duwden. Trillend week zij achteruit en zocht met haar linkerhand steun op het

tafelblad waarbij enige paperassen en een glazen presse-papier op de grond vielen.” *(Kijkt op horloge.)* “Zij trachtte hem af te weren maar haar verzet was zwak, willoos. Het polospel had zijn tors hard gemaakt en zij voelde enkele haren door zijn smetteloze hemd priemen. Fataal en genadeloos ten slotte ontmoette zijn blik de hare. ‘O, Claire.’ fluisterde hij en drukte zijn dierlijke lippen in haar bleke hals. Zij sidderde, verloor alle weerstand. ‘O, Matteo. O, Matteo.’ Wel duizend maal had zij het kunnen zeggen maar reeds belette zijn koele mond haar het spreken. Neen, zij dacht niet langer aan Johan. Zij dacht in het geheel niet meer en liet zich meevoeren op de golven van passie die...” *(Kijkt op horloge. Luidkeels.)* Tijd! *(Y’s koffer gaat open)* Tijd! *(Y verschijnt. Ze praat in zichzelf. Maakt de oversteek. Traag, lijdzaam. Halt ter hoogte van verteller. Wisselen blikken uit.)* Kom, kom. *(Y loopt verder. Verdwijnt in koffer.)*

Tweede beweging

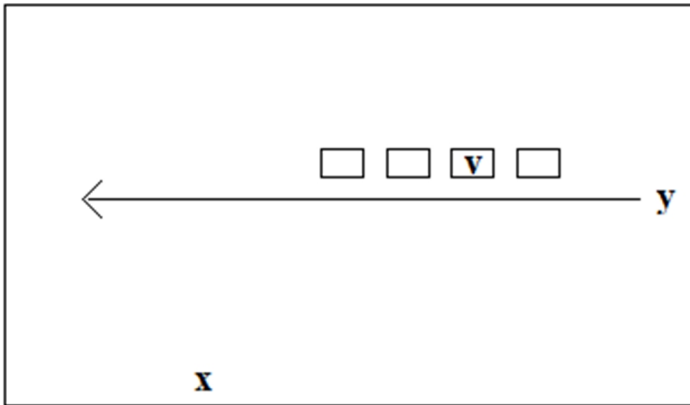

Verteller sluit boek. Bergt bril op. Horloge aan. Verplaatst stoel van tafel 1 naar tafel 2. Gaat zitten. Horloge af. Zet bril op. Opent boek.

Verteller: "Zij had hem haar kantoor niet horen binnenkomen. O god, dacht zij, toen plots zijn atletische gestalte tegen de half toegedraaide jaloezieën oprees. O god, wat zij sinds lang gehoopt en gevreesd had, zou werkelijkheid worden. Maar zij verstarde... bla bla... kloppen van haar hart... terwijl hij zwijgend op haar toeliep." (*Kijkt op horloge.*) "Wat moest zij doen? Zijn muskachtige eau de cologne bereikte haar als een stormwind die de dunne koord van haar geweten vervaarlijk boven de afgrond van haar verlangen deed zwenken. Hoe vaak had zij niet... zwoelte van zijn palmen... over haar dijen... maar nu hij in levende lijve voor haar stond, dierf zij hem zelfs niet in de ogen kijken. Haar bloed suisde. Een ogenblik dacht ze het bewustzijn te verliezen maar zij voelde reeds hoe zijn sterke handen haar middel omklemd hielden en haar zacht maar vastberaden... enzovoort... (*Trager. Met meer nadruk.*) zocht met haar linkerhand steun op het tafelblad waarbij enige paperassen en een vergulde briefopener op de grond vielen. Zij trachtte hem af te weren... pom pom pom... polospel had zijn tors hard gemaakt en zij voelde enkele haren door zijn smetteloze hemd priemen. Fataal en genadeloos ten slotte ontmoette zijn blik de

hare. 'O, Claire.' fluisterde hij en drukte zijn dierlijke lippen in haar bleke hals. Zij sidderde, verloor alle weerstand. 'O, Mark. O, Mark.' Wel duizend maal had zij het kunnen zeggen maar reeds belette zijn koele mond haar het spreken. Neen, zij dacht niet langer aan Matteo. Zij dacht in het geheel niet meer en liet zich meevoeren op de golven van passie die..." *(Kijkt op horloge. Luidkeels.)* Tijd! *(X's koffer gaat open)* Tijd! *(X verschijnt. Hij praat in zichzelf. Maakt de oversteek. Traag, lijdzaam. Halt ter hoogte van verteller. Wisselen blikken uit.)* Vooruit. *(X loopt verder. Verdwijnt in koffer.)*

Derde beweging

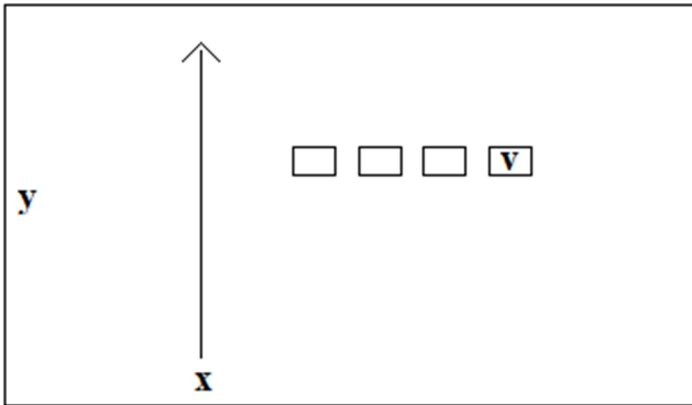

Verteller sluit boek. Bergt bril op. Horloge aan. Verplaatst stoel van tafel 2 naar tafel 3. Gaat zitten. Horloge af. Zet bril op. Opent boek.

Verteller: "Zij had hem haar kantoor niet horen binnenkomen. O god, dacht zij, toen plots zijn atletische gestalte tegen de half toegedraaide jaloezieën oprees... bla bla... sinds lang gehoopt en gevreesd... verstarde. Het kloppen van haar hart moest haast zichtbaar zijn... muskachtige eau de cologne...afgrond van haar verlangen." (*Kijkt op horloge.*) "Hoe vaak had zij niet in gedachten de zwoelte van zijn palmen over haar dijen voelen klimmen... levende lijve... bloed suisde. Een ogenblik dacht ze het bewustzijn te verliezen maar zij voelde reeds hoe zijn sterke handen haar middel omklemd hielden en haar zacht maar vastberaden in de richting van het bureau duwden. Trillend week zij achteruit en ... (*Trager. Met meer nadruk.*) zocht met haar linkerhand steun op het tafelblad waarbij enige paperassen en... eh... een doosje paperclips...op de grond vielen. (*Weer snel.*) Zij trachtte hem af te weren maar haar verzet was zwak, willoos. Het polospel had zijn tors hard gemaakt... blabla...smetteloze hemd... fataal en genadeloos ten slotte... 'O, Claire.' fluisterde hij en drukte zijn dierlijke lippen in haar bleke hals... verloor alle weerstand. (*Met nadruk.*) 'O, Luk. O, Luk.' Wel duizend maal had zij het kunnen zeggen maar reeds

belette zijn koele mond haar het spreken. Neen, zij dacht niet langer aan Mark...
pomp om pom... golven van passie..." (*Kijkt op horloge. Luidkeels.*) Tijd! (*Y's koffer
gaat open*) Tijd! (*Y verschijnt. Ze praat in zichzelf. Maakt de oversteek. Traag,
lijdzaam. Valt. Kruipt recht. Loopt verder. Halt ter hoogte van verteller. Wisselen
blikken uit. Spottend.*) "Golven van passie". Zwart op wit. "Passie". (*Y loopt verder.
Verdwijnt in koffer.*)

Vierde beweging

Verteller sluit boek. Bergt bril op. Horloge aan. Verplaatst stoel van tafel 3 naar tafel 4. Gaat zitten. Horloge af. Zet bril op. Opent boek.

Verteller: "Zij had hem haar kantoor niet horen binnenkomen. O god, dacht zij... half toegedraaide jaloezieën oprees... bla bla... sinds lang gehoopt en gevreesd... verstarde... eau de cologne...afgrond van haar verlangen. Hoe vaak had zij niet in gedachten de zwoelte van zijn palmen over haar dijnen voelen klimmen... levende lijve... bloed suisde... bewustzijn te verliezen... sterke handen... middel omklemd hielden... richting van het bureau..." (*Kijkt op horloge.*) "Trillend week zij achteruit... (*Trager. Met meer nadruk.*) linkerhand op tafelblad... enige paperassen en... (*Pauze. Verward.*) een sleetse perforator .. (*Weer snel.*) Trachtte af te weren... verzet was zwak... bla bla... polospel... smetteloze hemd... fataal... 'O, Claire.'... verloor alle weerstand. (*Met nadruk.*) 'O, Johan. O, Johan.' Wel duizend maal... koele mond... dacht niet langer aan... Luk!... pom pom pom... golven van passie..." (*Kijkt op horloge. Luidkeels.*) Tijd! (*X's koffer gaat open*) Tijd! (*X verschijnt. Hij praat in zichzelf. Maakt de oversteek. Traag, lijdzaam. Halt ter hoogte van verteller. Wisselen blikken uit. Spottend.*) Wel? "Sterke handen", letterlijk citaat. (*X loopt verder. Verdwijnt in*

koffer. Pauze. Verteller sluit boek. Bergt bril op. Horloge aan. Houdt halt. Lijkt iets te gaan zeggen. Bedenkt zich. Gaat af.)